

Anđeo Gospodnji 18. kolovoza 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 18. kolovoza 2024.*

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

Evandjelje nam danas govori o Isusu koji jednostavno kaže: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao“ (Iv 6, 51). Sin Božji se pred mnoštvom poistovjećuje s najobičnijom i svakodnevnom hranom – kruhom: „Ja sam kruh“. Među onima koji slušaju, neki se počinju prepirati (usp. r. 52): kako nam Isus može dati svoje tijelo za jelo? Mi si također danas postavimo to pitanje, ali s divljenjem i zahvalnošću. Evo dva stava o kojima valja razmišljati: divljenje i zahvalnost, pred čudom euharistije.

Prvi je *divljenje*, jer nas Isusove riječi iznenađuju. No, Isus nas uvijek iznenađuje, uvijek. I danas, u životu svakog od nas, Isus nas iznenađuje. Kruh s neba dar je koji nadilazi sva očekivanja. Oni koji ne razumiju Isusov stil ostaju sumnjičavi: čini se nemogućim, čak nehumanim jesti čovjekovo meso i piti njegovu krv (usp. r. 54). To tijelo i ta krv su, međutim, Spasiteljevo čovječstvo, sâm njegov život ponuđen kao hrana za naš.

I to nas dovodi do drugog stava: *zahvalnosti* – prvi je divljenje, a sada zahvalnost – jer prepoznamo Isusa tamo gdje postaje prisutan za nas i s nama. Postaje kruhom za nas. “Tko jede moje tijelo... u meni ostaje i ja u njemu” (usp. r. 56). Krist, pravi čovjek, dobro zna da moramo jesti da bismo živjeli. Ali također zna da to nije dovoljno. Nakon što je umnožio zemaljski kruh (usp. Iv 6, 1-14), On priprema još veći dar: On sâm postaje pravo jelo i piće (usp. r. 55). Hvala ti, Gospodine Isuse! Od srca možemo reći: hvala, hvala.

Nebeski kruh, koji dolazi od Oca, jest Sin koji se utjelovio za nas. Ta hrana nam je više nego potrebna, jer traži glad za nadom, glad za istinom, glad za spasenjem koju svi osjećamo ne u želucu, nego u srcu. Euharistija nam je

prijeko potrebna, i to svima.

Isus se brine za najveću potrebu: spašava nas, hrani naš život svojim, i to trajno. Zahvaljujući njemu možemo živjeti u zajedništvu s Bogom i jedni s drugima. Kruh živi i pravi nije, dakle, nešto čarobno, što odjednom rješava sve probleme, nego je to sàmo Tijelo Kristovo, koje daje nadu siromasima i pobjeđuje oholost onih koji blaguju na svoju štetu.

Zapitajmo se, dakle, braćo i sestre: jesam li gladan i žedan spasenja, ne samo za sebe, nego za svu svoju braću i sestre? Kad primam euharistiju, koja je čudo milosrđa, umijem li se diviti pred Tijelom Gospodina, koji je za nas umro i uskrsnuo?

Pomolimo se zajedno Djevici Mariji da nam pomogne prihvatiti dar neba u znaku kruha.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U Uviri, u Demokratskoj Republici Kongo, danas su blaženima proglašeni Luigi Carrara, Giovanni Didoné i Vittorio Faccin, talijanski misionari ksaverijanci (saveriani), zajedno s Albertom Joubertom, kongoanskim svećenikom, ubijenima u toj zemlji 28. studenoga 1964. Njihovo je mučeništvo vrhunac života utrošenog za Gospodina i za braću. Neka njihov primjer i zagovor potiču putove pomirenja i mira za dobro kongoanskog naroda. Pljesak za nove blaženike!

I nastavimo moliti da se otvore putovi mira na Bliskom istoku – Palestini, Izraelu – , kao i u napaćenoj Ukrajini, u Mjanmaru i na svim ratnim područjima, uz predanost dijalogu i pregovorima i uzdržavanje od nasilnih čina i reakcija.

Pozdravljam sve vas, dragi vjernici Rima i hodočasnici koji ste došli iz Italije i raznih zemalja. Posebno pozdravljam vjernike iz države São Paulo u

Brazilu kao i redovnice družbe Sestre svete Elizabete.

Upućujem pozdrav i blagoslov ženama i djevojkama okupljenima u marijanskom svetištu Piekary Śląskie u Poljskoj i potičem ih da radosno svjedoče evanđelje u obitelji i društvu. I pozdravljam djecu Bezgrješne.

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!